

Besjeda o hadžu i dobrim ljudima

MAHO

Autor: Safet Avdić

Objavljeno: 27. June 2010. 23:06:25

Živio i radio u Minhenu, Njemačka. Došao je iz Belgije. Oženjen ima dvoje djece. Učestvovao na spašavanju Logora u Bileći u kome je 1941. godine bilo sabijeno sa svih strana od Gacka preko Fatnice, Divina, Plane, Prijedora, Zauslja, Vučijeg Dola, Grabova Dola, Džeca i svih sela pa i iz same bilečke čaršije. Sve se slilo u zidine bilečkog logora. Više od 21.000 duša, a četnici na Branjevini, brdu iznad Bileće, gdje mogu vidjeti i dijete kako čaršijom hoda. Sve se vidi kao da je na dlanu a dobra meta za gadnje. O logoru posebno kazivanje inšallah nekada ubuduće.



Maho je iskreni mumin, borac za ljudska prava, zaposlio se u fabrici....Tu je radio 25 godina bez uzimanja godišnjeg odmora. Govorio je: "Meni je najljepše u krugu fabrike".

Svi su ga voljeli i poštivali a napose njegov gazda, vlasnik fabrike. Mahu nije trebalo govoriti uradi ovo, uradi to. Sam je vodio računa o "svojoj" firmi. Svi su to znali i od njega su mnogi naši sunarodnjaci prihvatili njegovo ponašanje pa su zato mnogo cijenjeni diljem Germanije.

Maho je bio u prvom redu dobar musliman - vijernik. Klanjao je namaze i u fabrici. Niti se koga bojavao niti se koga stidio. Uz njega su nekolicina pristajali od vremena do vremena da u džematu namaze klanjali tu u krugu fabrike. Gazda, a i ostali odgovorni nikada nisu prigovorili njima u vezi klanjanja jer to nije smetalo produktivnosti u fabrici.

Tako, Maho dođe jedno jutro za vrijeme doručka do svoga gazde. Poznavali su se skoro kao da su rod. Imali su jedan u drugoga neograničeno povjerenje.

Maho pokuca, udje u kancelariju. Vlasnik skoči na noge da pozdravi milog gosta. Rukova li se i za zdravlje se raspitali.

Gazda upita: "Šta mogu za tebe uraditi moj Maho, kad si mi tako nešto zabrinuto dosao".

"Moj dobri gazda, ja radim ovdje, kako i sam znaš već 25 godina. Računam da je ovo dobra fabrika i tretirate nas radnike kao hinsane. Hvala vam", odgovori Maho skrušeno tihim glasom.

Ja, navratio da zamolim da mi se dozvoli dva mjeseca odmora. Hoću da idem na Hadždž!"

Kad Maho završi kazivanje, gazda se duboko zamisli, uzdahnu pa će Mahu.

"Maho, nemoj sada da ideš, imamo ugovore za isporuku naših proizvoda, sve je spremno i svaki radnik nam treba. Idi drugi put kada u fabrici bude manje posla."

Maho, samo što ne proli suze pa kroz promukao glas odgovori da ne može drugi put jer je Hadždž samo u određeno vrijeme i u određene dane. A on je svoj nijet donio davno da ove godine pođe na Hadž.dž Opet gazda ne shvati Mahov govor pa mu reče, da ide raditi a on će o tome da porazgovara sa liderima fabrike. Maho uz svu ljudsku zahvalnost i islamsku skrušenost pozdravi svoga gazdu uljudno kako to i dolikuje jednom muslimanu. Izađe sa tihom molitvom svome Gospodaru Allahu da mu pomogne u njegovom nijetu.

Dođe gazda sutra dan do Maha pa mu saopšti da neće moći da mu da otsustvo jer su lideri donijeli odluku da "moraju" na vrijeme završiti ugovore sa drugim firmama.

Maho, ponovno pokaza svoje islamsko vaspitanje, uljudno mu se zahvali i nastavi da radi.

Sutra dan, Maho pođe do direkcije i do personalnog službenika, predade mu zahtjev za otkaz. "Personalac" sav u čudu, zacrveni se u licu, otvori širom oči, pogleda u Maha koji je mirno, staloženo i sabrano stajap pred njim.

Personalac ga upita: "Šta je ovo Maho?"

- Otkaz na posao, gospodine Personalni.

- Zašto, zašto, Maho"?

- Moram na hadždž, reče Maho".

- A kada je hadždž Maho?

Maho lahgano na tanane tihim skrušenim glasom objasni da je hadždž jedanputa godišnje i da je hadždž Božija naredba za svakog Božijeg roba...Maho do u detalje ispriča Personalnom, a tu su bili i ostali službenici koji saslušашe Mahovo kazivanje.

Dobro gospodine Maho, javit ću ti se što brže mognem. Danke, Aufidrezen! Izgovori Maho lahgano. Okrenu se i ode da radi.

Maho na posao prihvati raditi kao da se ništa nije ni dogodilo. Prostruji priča kroz fabriku: "Maho dao otkaz na posao, Maho dao otkaz na posao". Svi posmatraju Maha ispod oka a niko se ne usuđuje da ga pita zašto je dao otkaz tako nenadano. Vidi Maho da se sve nekako oko njega drukčije kreće. Pokreti njegovih kolega radnika su usporeni, mlitavi, žalosni, zabrinuti, tužni...

Sutradan Maho bi pozvan do direkcije. Tamo u hodniku bi mnogo naroda. Neki sjede, neki stoje. Ko đoja svi su zaposleni i svak nešto radi. Maho lahganim korakom uđe u prostoriju i opet lagahnim govorm pozdravi sve prisutne. Neki odgovor prihvatiše glasno neki sa punom tugom u grlu otpozdraviše Mahu uljudno.

Priđe u vlasnik fabrike. Bez uvertire obrati se on svome Mahu dirktno: "Maho, podnio si ostavku na posao. Tražio si od mene da ti odobrim dva mjeseca. Nisam shvatio važnost, vrijednost tvoje odluke za taj hadždž. Znam šta i koliko je to tebi važno. Uz sve uvažavanje i svu nadu da ti hadž uspije u radosti ja sam donio odluku da ti se otkaz ne uvaži".

Pogleda se Maho ojađeno, u licu tužno, pretužno, svi u holu oboriše poglede k' zemlji kao da glavu saginju Gospodaru Sudnjega dana moleći Ga da se situacija završi sretno. Gazda sa velikim osmjehom na vedrom i veselom licu priđe do Maha, zagrli ga objema rukama, privi ga na svoje grudi pa nastavi: "Dragi naš Maho, nema otkaza za tebe, ali svi ovi

prisutni su samnom saglasni da ti damo ako treba i tri mjeseca plaćenog odmora. Da ti obaviš svoj hadždž, svoju svetu dužnos svoju petu Božiju zapovjed”, - i nastavi, “Maho nisam ja mnogo znao koliko je to tebi sveto i koliko je to tebi drago. Sretan sam da ti prvi čestitam na odlasku na hadždž”.

Nasta žamor, nastaje komešanje u hodniku, prilaze Mahu sa suzama u očima njemu čestitaju odlazak uz sve želje da ga Bog čuva, i da ga Bog dragi vrati u njihovo društvo.

Maho sav radostan od sreće stade na sred hodnika pa sa skrusenošću pogledom uprtim prema stropu zahvali tiho svome dragom Allahu. Sabrano i dostojanstveno izgovori Kelem i šehadet na sav glas, prevede to na čisti njemački, koga je Maho i te kako savladao, da je po nekada i same "Švabe" ispravljao u govoru.

Uskliknu glasno Allahu ekber! Allahu ekber, Allahu ekber!

Okrenu se i ode do svog radnog mjesta da za taj dan obavi svoj određeni posao, pospremi sve oko radnog mjesta. Predade radno mjesto novom radniku, želeći mu dobar uspjeh i sretan rad.

Po završetku posla Maho pođe do kapije noseći vrlo malo svojih ličnih stvari. Iznenadenje je bilo pred samom kapijom. Ljudi postrojani sve jedan do drugoga kao da su vojnici, kako to samo Švabo zna da dostojanstveno učini. Poče grljenje ljubljenje i zaželiše svi od reda Mahu sretan odlazak na hadždž. Mnogi su prvi put čuli za tu svetu riječ hadždž. Raspitivali se da o tome što više saznaju. Upoznati još su više i srdačnije sad Mahu od reda svi svu sreću zaželjeli.

Portir na portirnici pritisnu dugme sirene kao da fabrika gori; to oni svog brojda ispraćaju i daju znak svima ostalima u fabrici da Maho prelazi kapiju fabrike, i ide na hairli put na hadždž.

Pri izlaku, baš kada je zakoračio da pređe kapiju gazda -vlasnik pozva Maha.

- "Maho, molim te prenesi selam tvome Muhammedu (s.a.v.s) od mene i

mog personala".

Mahu srce zadrhta i prvi put ustuknu korak nazad u nedoumici kako on, Maho, radnik, vjernik da preda selam Božijem poslaniku od jednog nemuslimana.

Zastade i po svom dobrom običaju skrušeno reče Dankeshoen, dankeshoen. Okrenu se i ode.

Stigao maho do Mekke. Obišao tevrat 7 puta oko Kabe. Klanjao dva rekata za dobrodošlicu sebi i radosti da je tu u Mekki za koju je samo sanjati mogao. Klanja Maho još dva posebna rekata. Zanesen u namazu zahvali se Allahu na dobroti, zahvali mu se na dugu životu, zahvali mu se za svu prošlost i budućnosti. On je mislio da je on najsretniji hinsan dunjaluka. U svojoj molitvi obratio se on i za sve svoje drugare, radnike, za direktora, a pri pomisli na njega zadrhta mu srce kad zna da mora predati selam Muhammedu s.a.v.s. No, uzeta obaveza je dzaiz, zna to on dobro da selam poslat je veliki dug onome tko je prihvatio prenijeti selam do onoga kome je selam upucen. Ovoga puta on dobro zna da je selam iskren i upućen je najvećem stvorenju najdostojanstvenijem Hinsanu svih svjetova, poslaniku Muhammedu s.a.v.s. Radostan, ali i tužan, sve se to u njegovim grudima komešalo, lomilo i preplitalo kako da obavezu učini.

Dani prolaze na hadždžu, molitva se obavlja svakim danom i noću.

Maho sav predan svome nijetu blagosiva i zahvaljuje Allahu na najvećoj milosti koju mu je Allah podario da dođe na Hadždž i to sa puno radosti i punim veseljem.

Dolazi dan polaska u Medinu. Tamo je mezar voljenika i Allahovog miljenika, tamo je mezar mog Muhhameda a.s. mog Pejgambera. Oh, koliko je radosti u duši Mahovoj, koliko je puta uzdahnuo čekajući minut kada će stati pred svoga Pejgambera učitelja svih naroda. Vjesnika Islama. Ih, kako će dočekati, i hoće li to dočekati jer mu se čini da će mu od radosti grudi prepuknuti da je on hadždžija i to pravi. Nema više tu šale. On je tu, ustine se da osjeti da je on baš tu na Hadžu. Probuđen kao iz sna svoje zamišljenosti trgne se pa opet čini sedždu svome

Gospodaru. Sav radostan sav ushićen hrli on na svetom putu do Medine. Prolaze minute. Dolazi Medina airport. Sletanje. Izlazak iz aviona. Sjedanje u autobus koji čeka svoje posjetioce da ih vozi do Medine grada, do džamije Poslanikove.

Radosno ulazi sa grupom zemljaka. Molitva, sedžda, radost a Boga mi i suze potekoše u znak zahvalnosti svome Gospodaru.

Sutradan odluči njegova grupa pohoditi Muhamedovo mjesto počivanja. Korak po korak, gužva je velika, polahko ali sigurno prilaziše mezaru Poslanika s.a.v.s.

Eto još desetak koraka, još samo malo pa će biti licem uz mezar svojeg voljenog Pejgambera. Zamišlja Maho svoje viđenje poslanika Muhammeda a.s. i kako se obraća najuzvišenijem biću dunjaluka, svom Pejgamberu. Vidi, pa on stoji pored mezara. Ljudi oko njega predaju selame od prijatelja, rodbine očeva, majki i sestara. On zanimemio... Tresnu glavom i izgovori Bismilu. Dođe radosna misao da govori ono što je cijelog života krio u grudnom košu da preda selam voljeniku Allahovim. Eto ga tu stoji i to je stvarnost. Podiže ruke prema nebu. Obraća mu se skrušeno dostojansveno njegovoj vrlini skrušenog mumina - muslimana. Kao da vidi Muhammeda a.s., kao da ga osjeća pored sebe. Govori mu šta je sve nanijetio da mu kaže. A on, Muhammed a.s., ga sluša, sluša.. Je li on to sve vidi svojim očima čuje ušima, a on je tu pored Poslanika koji mu je draži od svega na svijeti koji mu je draži i od njegova vlastitog života. Vidi Maho da Muhammed s.a.v.s. to osjeća vidi vibraciju svoga srca kako radosno igra pri svakoj izgovorenoj riječi. Kada spomene ime Muhammed, sa njegovog lica kapnu krupne velike suze, suze koje je čuvao za svoga Poslanika, svoga Pejgambera, svog voljenog Muhammeda. Eto tu je. Misli se je li šta zaboravio. Čini mu se da ga Muhammed podsjeti o ostalim selamima. Na njegovoj koži naježi se svaka dlaka o pomisli kako da kaže, Muhammedu a.s. da su ga poselamili iz njegove fabrike gazda, radnici a posebnim znakom mog dolaska k tebi dat je znak i ostalim radnicima koji se pridružiše u selamu. Eto dragi Poslaniče Muhammede a.s. donosim selame od muslimana ali i kršćana.

Skrušeno kao je to samo njemu Mahu dostojanstveno, poče: "O, Božiji Poslaniče, o, voljeni Pejgambere, o Muhammede, donosim ti SELAMMMM, od gazde. selam od Franca. Selam od,....selam od... i selam od portira na portirnici. On uz selam posla zvižduk fabričke sirene nadajući se da ćeš je čuti i razumiti svi te selame. Prouči dovu, a suze lipte li lipte niz njegovo blaženo lice.

Nasta potiskivnje grupe koja je kao rijeka nadolazila da zijarete mezar Muhmmeda s.a.v.s.

Izađe maho iz Harema, iz Muhammeda s.a.v.s. džamije. zajapuren u licu oblivenim suzama krenu maho do svog hotela da umorno tijelo spusti u krevet i da se odmori..

Vraćajući se kući sav radostan učio je dove sve koje je znao. Zahvaljivao Allahu na daru.

Treći dan povratka iz Mekke sa hadždža, ode Maho do fabrike, ulazeci u fabriku počela je radost od kapije. Sirenom tri puta yuuu.tuuu.tuuu, objavi dolazak Mahov. Grljenje pozdravljanje, rukovanje ne prestaje. Pred Maha dođe i vlasnik fabrike; žurnim korakom prilazi a radnici se razmakoše da bi gazda stigao komotno do Maha. Zagrli ga a kod obojice suze obliše radujući se susretu jedni sa drugima.

Dobro nam došao Maho, reče gazda. Predali naše selame našem Muhammedu s.a.v.s.. Maho.

- Jah, dakako bolan nego predadoh, reče Maho.

Maho, neka si blagosljoventi i tvoj hadždž, radost dijeli sa nama. Ja sam, a i mnogi tvoji drugovi, primili uzvišenu vjeru Islam, nama na sreću a tebi na radost, reče vlasnik fabrike i nastavi: Hvala Allahu da nam dade tebe da nas uputiš na hairli put.

Maho, zastade a stade mu dah u grlu. Zacvili kao nikada u životu i poče grliti sve one koj primiše islam. Oni mu detalje ispričaše kako se to dogodilo i šta im bi da Islam prihvate.

U toj fabrici nema više krađe, nema izostajanja sa posla, nema čuvara od kase kada se petkom plaće isplaćuju. Blagajnik je musliman i slobodno drži blagajnu otvoreno. Nema više straha u cijeloj fabrici da će neko

zabušavati. Da će se nešto loše uraditi,,
U nastavku ove priče kada dobijem više detalja od mog roda Maha
(kome je punime Mahmut Avdić, sin Arifa iz Krivace...).

Selmi vas hadždži Safet i supruga Fatima iz prelijepa sretne Australije.